

[Peter Nielsen.]

kommuneskatten, så konfiskationsgrænsen kan snart nås, selv om skatteyderne altså senere skal have pengene tilbage.

Hvad den egentlige skat, den såkaldte ligevægtsskat, er, læses bedst ud af sømandsskatteskalaen. Her skal en familieforsørger op fra 39.600 kr. årlig, før merindkomst derudover beskattes med 35 pct.; her er også kommuneskatterne iberegnet. I det lange løb betaler sømanden selvfølgelig lige så meget i skat som os andre, men han betaler skatten definitivt, og derfor er den ikke større, så hvorfor vi har disse høje procenter, skønt vi altså ikke opkræver 10 pct. af nationalproduktet, hvorfor vi har disse høje procenter, der straffer flid og arbejdssomhed, er altså nemt regnet ud.

Selvfølgelig kan man lempe på det hele ved at overføre dele af skattebyrden til vareafgifter; det kalder nogle en skattereform. Det er for så vidt lige meget, hvad man kalder det, men det er lidt svært at få øje på det egentlig reformistiske, blot fordi der sker en overflytning. Jeg kan godt se, at med vort nuværende skattesystem er der ofte ikke andre veje, og skal man pludselig skaffe flere penge som i disse dage, kan det kun ske ved varefordyrelse. Her er der for så vidt ingen grænser for, hvor langt man rent teknisk kan gå. Kan punktskatterne ikke bære det hele, er der almindelig forbrugsskat, men faren derved er, at vi fjerner vort prisniveau fra nabolandenes ved en kraftig overflytning.

Her er fordelingen mellem vareafgifter og indkomstskatter helt anderledes. Ifølge OECDs rapport indkræver Vesttyskland 40 pct. af sine skatter i vareafgifter, Frankrig 48 pct., Holland 32, Belgien 46 og Sverige 36, mens vi har rekorden med 49 pct. Det er endda tallene fra 1962, og siden er der sket en yderligere forskydning. Det vil sikkert også ske til foråret, så vi kan sikkert beholde Europarekorden her. Hvis vi ikke skal gå over til en meget omfattende subsidieordning, kan vi nemt blive det land, hvor skatterne i særlig grad vil vende den tunge ende nedad. Men med vort knudrede indkomstskattesystem må vi nok atter betræde den vej. Jeg håber, det er sidste gang til foråret. Da det samtidig her er meningen at reformere afgiftssystemet, må man vel kunne få vor indirekte beskatning ind i så

faste rammer, at befolkningen bliver fri for ubehagelige overraskelser, når folkettinget i hurtig og hast må finde på nye afgifter.

Vort indkomstskattesystem trænger i lige så høj grad, ja, måske mere til en egentlig reformering, og det er ikke gjort ved blot at flytte noget over på vareafgifter. Derfor venter store dele af befolkningen nu på kildeskatten og glæder sig over, at der i denne folketingssamling kommer forslag herom. Så vidt jeg husker, har jeg ved en tidligere lejlighed omtalt denne skatteform her i det høje ting, så det skulle vel efterhånden være nødvendigt at anbefale den yderligere. Der er vel heller ikke mange, der inderst inde og ærligt tror, at vi som det eneste land i Europa kan bibeholde det nuværende system, navnlig ikke hvis vi skal ind i et større internationalt samarbejde. Vi vil både ved et fælles arbejdsmarked og ved kapitalbevægelser diskriminere os selv i en uhyggelig grad. Jeg er derfor glad over, at forslaget kommer nu, så vi ikke i hurtig og hast til sin tid skal gennemføre det.

Men først skal vi altså have vort afgiftssystem moderniseret, og når vi dernæst får vort indkomstskattesystem gjort tidssvarende, vil de økonomiske spørgsmål nemmere kunne løses, navnlig når kildeskatten også kan virke som en selvregulerende faktor i samfundsøkonomien; en sådan faktor mangler vi i en uhyggelig grad i dag.

Vi er efterhånden nogenlunde enige om, hvor store skatter der skal opkræves her i Danmark såvel til afholdelse af samfundets udgifter som til at føre den til enhver tid fornødne finanspolitik med. Vi må jo også kunne enes om en smidig og retfærdig måde at pålægge og fordele disse skatter på i lighed med andre moderne samfund. For befolkningen vil det også være en lettelse at leve under stabile skatteforhold, hvor skatteevnen er det afgørende, og hvor man ikke får sin skat i pukler med diverse snart årlige ubehagelige overraskelser. Men først skal vi altså have vareafgiftssystemet moderniseret, og indtil videre må en udskrivningslov indpasses i det samlede skattesystem.

Jeg anbefaler derfor det foreliggende lovforslag. Det er det første led i forårets mosaik. Når vi kender de andre led, er det muligt, at der skal files lidt på dette her, men foreløbig anbefaler jeg det.